

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 11Co/197/2012  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7710204989  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Angela Čechová  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7710204989.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Angely Čechovej a sudcov JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Ľuboša Kunaya vo veci navrhovateľa Š. F., bytom N., E. O./X, zast. JUDr. Michalom Treščákom, advokátom, Košice, Slovenskej jednoty č. 8, proti odporkyni V. F., bytom N., C. O./X, zast. JUDr. Ivetou Fejlekovou, advokátkou Michalovce, nám. Osloboditeľov 25 o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku 16 C 60/2010-102 z 18.4.2012 Okresného súdu Michalovce

### rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výroku o zamietnutí návrhu.

Odmieťa odvolanie navrhovateľa proti výroku o zamietnutí návrhu na pripustenie zmeny návrhu.

Zrušuje rozsudok vo výroku o náhrade trov konania účastníkov a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi sa priznáva oslobodenie od súdnych poplatkov.

### odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ďalším výrokom zamietol aj návrh na pripustenie ním požadovanej zmeny návrhu a rozhodol o trovách konania účastníkov tak, že zaviazal navrhovateľa zaplatiť odporkyni náhradu trov konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku vo výške 1.806,41 eur.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal zrušiť podielové spoluvlastníctvo, ktoré jemu a odporkyni vzniklo počas trvania manželstva, a to na základe darovania ako spoluvlastníctvo k bytu č. 20 na 8. poschodí obytného domu sup. č. O. v N. Y. M.. C. Č.. X, spoločne so spoluvlastníctvom k spoločným častiam a spoločným zariadeniam domu a k spoluvlastníckemu podielu na pozemku vo veľkosti 5603/380108 z celku (ďalej len predmetný byt) a zároveň navrhol prikázať byt do výlučného vlastníctva odporkyne a odporkyňu zaviazat' na zaplatenie mu náhrady za jeho spoluvlastnícky podiel vo výške 17.000 eur. S týmto návrhom odporkyňa nesúhlasila a namietala predovšetkým výšku náhrady, ktorú navrhovateľ požadoval za svoj spoluvlastnícky podiel. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené 22.7.2009. Z LV č. O. k.ú. N. zistil, že navrhovateľ ako aj odporkyňa sú zapísaní každý v podiele jedna polovica k celku ako podieloví spoluvlastníci k predmetnému bytu, pričom je uvedené vo výpise, že byt nadobudli do podielového spoluvlastníctva na základe rozhodnutia SK - Michalovce X-6/2010/L z. d. 1.3.2010. Znaleckým dokazovaním bola určená všeobecná hodnota predmetného bytu vo výške 31.500 eur. Z výpovede navrhovateľa vyplynulo, že predmetný byt nadobudol s odporkyňou titulom darovania, preto patrí do ich podielového spoluvlastníctva v rovnakom podiele, že po rozvode byt však uživa

iba odporkyňa, ktorá nepristúpila k navrhovanej dohode o vyporiadaní, najmä nesúhlasila s ním požadovanou finančnou náhradou - 17.000 eur, ale bola ochotná zaplatiť mu maximálne 9.000 eur. Odporkyňa vo svojej výpovedi potvrdila nadobudnutie predmetného bytu počas ich manželstva, avšak nie na základe darovacej zmluvy ale na základe kúpnej zmluvy a z tohto dôvodu je podľa nej predmetný byt súčasťou ich BSM, ktoré doposiaľ nebolo vyporiadané. Na preukázanie svojho tvrdenia predložila listinu Dohodu o podmienkach predaja bytu z 1.3.2000, v ktorej je uvedené, že predávajúci manželia Q.. C. R. A. Q.. V. R. ako vlastníci predmetného bytu sa dohodli o predaji tohto bytu do podielového spoluvlastníctva kupujúcich v podiele jedna polovica pre každého z nich dohodnutú cenu 360.000,- Sk. Z výsluchu manželov Q.. C.. R. A. Q.. V.. R. ako svedkov vyplynulo, že predmetný byt predali účastníkom konania ako manželom a že za predaj im boli zo strany účastníkov vyplatené peniaze vo výške 360.000,- Sk. Svedkyňa V.. R. si nespomínala, či predmetný byt previedli darovacou, alebo kúpnu zmluvou, potvrdila však zaplatenie dohodnutej sumy 360.000,- Sk. V priebehu konania navrhovateľ na pojednávaní 18. 4. 2012 navrhol pripustiť zmenu žalobného petitu tak, aby sa rozhodlo o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, účastníkov konania, a to tak, aby sa ohľadne predmetného bytu výlučnou vlastníčkou stala odporkyňa a jemu vyplatila titulom vyporiadania z BSM sumu 17.000 eur. Uvedený návrh súd na tomto pojednávaní nepripustil, a tak predmetom konania a aj rozhodovania súdu bola žaloba o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Zistený skutkový stav v rámci tohto konania súd právne posudzoval podľa § 39, § 143, § 628 ods. 1, 2 OZ a konštatoval, že mal v konaní preukázanú skutočnosť, že predmetný byt nadobudli účastníci konania počas trvania ich manželstva avšak nie darom, ale za odplatu 360.000,- Sk. Keďže jedna z podstatných náležitostí darovacej zmluvy je jej bezodplatnosť a v konaní pritom bolo preukázané, že prevod predmetného bytu do vlastníctva účastníkov bol urobený za dohodnutú odplatu urobil záver, že darovacia zmluva, na základe ktorej bol predmetný byt zapísaný v katastri nehnuteľnosti ako spoluvlastníctvo účastníkov je absolútne neplatná podľa § 39 OZ, keďže odporuje zákonu, konkrétne ust. § 628 OZ. Vzhľadom na takto zistený skutkový stav, teda že byt nepatrí do podielového vlastníctva účastníkov, ale patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva, návrh navrhovateľa na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetnému bytu musel zamietnuť. O náhrade trov konania medzi účastníkmi rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. a úspešnej odporkyňi priznal náhradu trov, ktoré jej v konaní vznikli z titulu právneho zastúpenia advokátkou JUDr. Marcinovou a to ako odmenu za poskytnuté úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia v tarifnej sadzbe 303,78 eur, účasť zástupkyne na pojednávaní dňa 25.5.2001 v tej istej sadzbe a k tomu 2-krát režijný paušál, ďalej ako odmenu za prevzatie zastúpenia advokátkou JUDr.Fejlekovou v sume 303,78 eur, za účasť tejto zástupkyne na pojednávaní 7.3.2012 v tej istej tarifnej sadzbe a za účasť na pojednávaní 18. 4. 2012 v rovnakej tarifnej sadzbe, a k týmto úkonom priznal aj 3-krát režijný paušál. Okrem toho priznal odporkyňi aj trovy spojené so zložením zálohy (preddávku) na znalecké dokazovanie, a to v sume 250 eur. Celková náhrada trov (1.556,41 eur právne zastúpenie), tak bola priznaná vo výške 1.806,41 eur.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním navrhovateľ. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/ a písm. f/ O. s. p. Uvedené dôvody obsahovo vymedzil tak, že súd prvého stupňa rozhodol o jeho návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, a to napriek tomu, že na pojednávaní 18.4.2012 navrhol pripustiť zmenu tak, aby súd konal o vyporiadaní BSM, že jeho návrh súd nepripustil z dôvodu, že výsledky doterajšieho konania nemôžu byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu, s čím sa však nemôže stotožniť. Aj keď je pravdou, že z vykonaného dokazovania vyplynula skutočnosť, že predmetný byt patrí do BSM, v čase podania žaloby však situácia bola iná a tieto skutočnosti vyplynuli až počas konania, na pojednávaní dňa 18.4.2012. S poukazom na § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona tak v čase podania žaloby platila vyvrátená právna domnienka, že byt je v ich podielovom spoluvlastníctve, táto právna domnienka bola vyvrátená až v konaní, a preto žiadal zmenu návrhu, súd prvého stupňa sa však alibisticky zbavil povinnosti rozhodovať o veci a vyporiadať vzťahy medzi nimi komplexne, čím absolútne poprel zásadu hospodárnosti konania a navyše mu spôsobil škodu spočívajúcu v povinnosti nahradiť odporkyňi trovy konania. Za tejto situácie bude nútený podať nový návrh na začatie konania s tým, že bude povinný zaplatiť súdny poplatok a opäť sa bude vykonávať dokazovanie, čo značne predĺži celkové vyporiadanie majetku účastníkov a dôjde k zbytočným preťahom. Takýmto vadným postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a bolo porušené jeho právo garantované Ústavou Slovenskej republiky. Jadrom zásady hospodárnosti je to, aby bola súdna ochrana poskytnutá bez zbytočných nákladov, ako zo strany účastníkov konania, tak aj zo strany štátu a taktiež aby bola ochrana poskytnutá bez zbytočných preťahov. Napadnutým rozsudkom bolo toto jeho právo exemplárne popreté. Namietal tiež správnosť rozhodnutia o trovách konania. Podľa neho neboli splnené predpoklady na rozhodnutie o trovách podľa § 142 ods. 1, nakoľko

odporkyňa nebola v konaní procesne úspešná. Zo samotného konania vyplýva to, že bolo aj v záujme odporkyne, aby došlo k vysporiadaniu vlastníckych vzťahov týkajúcich sa predmetného bytu a skončenie konania meritórnym zamietajúcim výrokom, nebolo ani v záujme odporkyne a tak bol daný priestor pre aplikáciu ust. § 150 O.s.p. pretože o žiadnom procesnom úspechu odporkyne v tomto konaní nemožno hovoriť. Okrem toho súd nevzal pri tomto rozhodovaní do úvahy, že odporkyňa takmer počas celého konania nenamietala nedôvodnosť, resp. nezákonnosť jeho nároku, ale námietku neplatnosti právneho úkonu vzniesla až pri svojom predposlednom úkone. Okrem toho súd nesprávne priznal trovy právneho zastupovania - odmenu za právny úkon prevzatie a príprava právneho zastúpenia obidvom právnym zástupkyniam odporkyne. Navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo všetkých výrokoch vecne správne a navrhla potvrdiť rozsudok v celom rozsahu a zaviazat' navrhovateľa na zaplatenie náhrady trov konania. Mala za to, že súd rozhodol správne, keď nevyhovel návrhu navrhovateľa na zmenu žalobného návrhu, pretože pre vyporiadanie BSM platí úplne iný právny režim. Okrem toho poukázala na to, že dohoda o podmienkach predaja bytu z 1. 3. 2000, ktorú predložili na pojednávaní, bola podpísaná aj ním, jeho podpis bol dokonca overený, čo znamená, že má vedomosť o tom, že byt v skutočnosti nebol darovaný, ale že za neho zaplatili finančné prostriedky. Dôvody, ktorými navrhovateľ zdôvodňoval odňatie možnosti konať pred súdom nepovažovala za relevantné. Aj argumenty vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách konania sú podľa nej úplne bezvýznamné, keďže mala v konaní úspech, preto jej patrí aj náhrada tohto konania.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, iba pokiaľ smeruje proti výroku o náhrade trov konania.

V odvolacom konaní je odvolací súd viazaný tak rozsahom odvolania, ako aj dôvodmi odvolania vrátane ich obsahového vymedzenia.

Pokiaľ ide o rozsah odvolania, odvolateľ v odvolaní uvádza, že rozsudok je v jednotlivých výrokoch nesprávny. Vzhľadom na uvedené treba vyvodit', že napadá rozsudok nielen v merite veci, t.j. vo výroku, ktorým bola zamietnutá jeho žaloba, ale aj výrok, ktorým súd nepripustil zmenu žalobného návrhu. Z dôvodov odvolania je zrejmé, že napadá aj rozsudok vo výroku o náhrade trov konania.

Podstata odvolania navrhovateľa podľa jeho obsahu spočíva v tom, že v konaní na súde prvého stupňa došlo k vadám, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (nesprávne právne posúdenie). Touto vadou je nesprávny postup súdu v tom, že nepripustil zmenu žalobného návrhu, ktorej sa on domáhal. V dôsledku tejto vady mu bola odňatá aj možnosť konať pred súdom a upreté jeho právo na súdnu ochranu.

Podľa § 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa pripustila alebo nepripustila zmena návrhu.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Odvolanie navrhovateľa smerujúce proti výroku o zamietnutí návrhu na pripustenie zmeny návrhu odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia musel odmietnuť, lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné (uvedené rozhodnutie aj keď je obsiahnuté v písomnom vyhotovení rozsudku, má povahu uznesenia).

Aj keď odvolaciemu súdu vzhľadom na uvedené neprislúcha posudzovať vecnú správnosť rozhodnutia súdu o zamietnutí návrhu navrhovateľa na zmenu žalobného návrhu, považuje za potrebné k odvolacím námietkam navrhovateľa uviesť nasledovné: Zmena žaloby nesmie byť v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. To, či dôsledky určitého procesného postupu alebo úkonu sú v súlade s touto zásadou, posudzuje súd. Ustanovenie § 95 ods. 1 O.s.p. dáva preto žalobcovi možnosť zmeniť žalobu len so súhlasom súdu; súd zmenu žaloby nepripustí tiež vtedy, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe. V prípade nepripustenia zmeny

žaloby pokračuje súd v konaní o pôvodnej žalobe, pričom žalobca môže uplatniť svoj nárok v novom konaní. Osobitne treba zdôrazniť, že úvaha, či výsledky konania, ku ktorým sa dospelo pred žalobcami požadovanou zmenou žaloby môžu alebo nemôžu byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe, súvisí s predbežným hodnotením dôkazov a výsledkov vnútorného presvedčenia sudcu a jeho myšlienkového postupu; preto táto úvaha patrí len súdu rozhodujúcemu o návrhu na pripustenie zmeny žaloby. Pokiaľ je týmto súdom súd prvého stupňa, žalobca nie je oprávnený napadnúť odvolaním správnosť tejto úvahy, lebo odvolanie proti takému uzneseniu nie je prípustné.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní. Musí ísť pritom o znemožnenie konkrétnych procesných oprávnení, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť, a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

V danom prípade zo strany súdu prvého stupňa nedošlo k nesprávnemu postupu, preto navrhovateľovi z tvrdených dôvodov nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Odvolací súd nezistil, že by konanie z dôvodu tvrdeného navrhovateľom bolo postihnuté vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Žiada sa dodať, že navrhovateľ sa o tom, že súd nepripustil zmenu žalobného návrhu dozvedel už na pojednávaní 18.4.2012, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie za účasti obidvoch účastníkov konania, preto mal možnosť domáhať sa toho, čo mu nebolo umožnené dosiahnuť návrhom na zmenu žaloby, t.j. vyporiadania BSM účastníkov podaním novej žaloby (manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené 22.7.2009, kedy došlo aj k zániku ich BSM - § 149 ods. 3 OZ, poznámka odvolacieho súdu).

Súd prvého stupňa žalobu navrhovateľa o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k označeným nehnuteľnostiam (bytovej nehnuteľnosti) zamietol po skutkovom zistení a po právnom posúdení, že nehnuteľnosti nie sú v podielovom v spoluvlastníctve účastníkov, ale patria do ich BSM. Z obsahu odvolania navrhovateľa nevyplýva, že by takýto skutkový záver, ale najmä právny záver súdu prvého stupňa namietal, preto z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov treba rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd súčasne konštatuje, že vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ v priebehu konania na súde prvého stupňa žiadal rozhodnúť nie o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, ale vyporiadať toto spoluvlastníctvo v rámci zrušenia a vyporiadania BSM účastníkov, možno dôvodne mať za to, že právne posúdenie súdu o povahe vlastníctva účastníkov k predmetným nehnuteľnostiam akceptoval.

Neboli však podmienky pre potvrdenie rozsudku, ale ani pre jeho zmenu v napadnutom výroku o náhrade trov konania medzi účastníkmi. Odvolanie navrhovateľa proti tomuto výroku rozsudku považuje odvolací súd za dôvodné.

Podľa ustálenej súdnej praxe aj v prípade, ak sú dané predpoklady pre použitie § 142 ods. 1 O.s.p. na rozhodnutie o trovách konania podľa všeobecných zásad náhrady trov konania, súd nemusí náhradu trov konania účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech priznať, ak dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov podľa § 150 ods. 1 O.s.p. Aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch, v ktorých ide predovšetkým o to, aby sa rozhodnutie o náhrade trov nejavilo ako tvrdosť voči účastníkovi a neodporovalo dobrým mravom. Výnimočnosť veci môže spočívať v okolnostiach prípadu, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov, v osobných, majetkových a zárobkových pomeroch toho účastníka, koho by podľa všeobecného ustanovenia stihala povinnosť nahradiť trovy konania, pričom je nutné zohľadniť aj dopad takého rozhodnutia najmä na majetkové pomery účastníka, ktorý by inak mal nárok na náhradu trov konania. Okrem toho pri skúmaní danosti dôvodov hodných osobitného zreteľa vo vzťahu k určitému konaniu treba zohľadniť aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu nároku na súde, ako aj ich postoj v konaní, najmä tiež okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril (§ 150 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom od 15.10.2008). Podľa aktuálnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, súd prvého stupňa použitie tohto ustanovenia skúma aj vtedy, ak to účastníci nenavrhnú.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania v danej veci aplikoval ust. § 142 ods. 1 O.s.p. ako všeobecnú zásadu náhrady trov konania (zásada úspechu, resp. zodpovednosti za výsledok), avšak

nevzal do úvahy predpoklady pre možnú aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré sú dané aj z dôvodov, na ktoré navrhovateľ poukazuje v odvolaní. Súd neprihliadol v súlade so zásadami ustálenej súdnej praxe na okolnosti, za ktorých navrhovateľ uplatnil nárok na súde, povahu sporu a postoj účastníkov, najmä odporkyne v konaní. So zreteľom na uvedené, pokiaľ súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania v danej procesnej situácii neskúmal, či nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce v prejednávanej veci nepriznanie náhrady trov konania inak úspešnej odporkyni (celkom alebo sčasti), a priznal jej náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., rozhodol tak o trovách konania predčasne, a tým aj nesprávne.

Z uvedeného dôvodu prichádzalo do úvahy iba zrušenie rozsudku v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 O.s.p. a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom bude jeho povinnosťou posúdiť, či z dôvodov hodných osobitného zreteľa neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a vyporiadať sa pritom so skutočnosťami, na ktoré navrhovateľ poukazuje v odvolaní. Len ak urobí záver, že v danom prípade nie sú dôvody pre aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. rozhodne opätovne o náhrade trov podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd nemohol vo veci rozhodnúť, lebo by tým porušil zásadu dvojštánčnosti občianskeho súdneho konania (§ 9 ods. 1 a § 10 ods. 1 O.s.p.), čo by znamenalo porušenie stanoveného postupu, ktorým sa každý môže domáhať svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) a zasahovalo by do práva na súdnu ochranu, zaručeného uvedenými normami, obsahom ktorého je (v rámci spravodlivého procesu) i právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, vždy prejedнала v dvojštánčnom konaní.

V novom konaní rozhodne súd prvého stupňa pri opätovnom rozhodovaní o trovách konania, aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Navrhovateľ v priebehu odvolacieho konania požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov, a to na základe listín, ktoré následne na výzvu odvolacieho súdu predložil. Odvolací súd dospel k záveru, že pre oslobodenie navrhovateľa od súdnych poplatkov sú dané zákonné predpoklady vyplývajúce s ust. § 138 ods. 1 O. s. p. , preto jeho návrhu vyhovel a priznal mu oslobodenie od súdnych poplatkov.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

#### **Poučenie:**

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.